

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache

judcători – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinar declarate de inculpatul Apavaloae Gheorghe, de inculpatul Marandici Oleg și de avocatul Eni Artiom în numele inculpatului Apavaloae Gheorghe, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Apavaloae Gheorghe Ilie, născut la 25 iunie 1965, originar și domiciliat în mun. Chișinău, or. Sîngera, str. Primăverii, 4

Marandici Oleg Ivan, născut la 30 martie 1979, originar și domiciliat în mun. Chișinău, or. Sîngera, str. Bogdan Vodă, 42

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.05.2013 – 29.12.2014;

Instanța de apel: 19.03.2015 – 18.11.2015;

Instanța de recurs: 12.02.2016 – 20.04.2016.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 29 decembrie 2014, **Apavaloae Gheorghe Ilie** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) și art. 27, 145 alin. (2) lit. h) Cod penal, cu stabilirea următoarelor pedepse:

- în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal – 9 (nouă) ani închisoare;

- în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. h) Cod penal – 15 (cincisprezece) ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor i s-a stabilit o pedeapsă definitivă pe un termen de 20 (douăzeci) de ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

Marandici Oleg Ivan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 9 (nouă) ani.

În baza art. 85 alin. (1), 87 Cod penal, la pedeapsa stabilită i s-a adăugat partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 01.20.2012, cu stabilirea unei pedepse definitive pe un termen de 9 (nouă) ani și 50 (cincizeci) de zile, cu executare în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de Zlotea Vitalie a fost admisă, cu dispunerea încasării în mod solidar de la Marandici Oleg și Apavaloae Gheorghe a sumei de 15 000 (cincisprezece mii) lei, cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la data de 15 noiembrie 2012, aproximativ la orele 01:00, inculpatul Apavaloae Gheorghe, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționînd împreună și în urma unei înțelegeri prealabile cu inculpatul Marandici Oleg Ivan și alte două persoane în privința cărora cauza a fost disjunsă, mascați cu cagule pe cap și înarmați cu arme de foc, prin spargerea ușii, au pătruns în localul SRL „La Zlotea”, amplasat pe str. Chișinăului, nr. 58, or. Sîngera, mun. Chișinău, unde la rîndul lor au spart ușile din interiorul localului, de unde, din biroul de serviciu, au sustras bani în sumă de 15 000 lei, care aparțin lui Zlotea Vitalie Ion. După care, paznicul localului, Pintilii Serghei, încercînd să curme acțiunile infracționale ale acestora, a fost atacat cu o armă de foc, lovindu-l pe ultimul cu patul armei peste corp și amenințîndu-l cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea acestuia, după care infractorii au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzînd părții vătămate Zlotea Vitalie o daună în proporții considerabile.

Ulterior, tot el, inculpatul Apavaloae Gheorghe Ilie, aflîndu-se în preajma localului SRL „La Zlotea”, amplasat pe str. Chișinăului, nr. 58, or. Sîngera, mun. Chișinău, intenționînd să părăsească locul comiterii infracțiunii, s-a deplasat pe cîmpul adiacent localului, în direcția or. Sîngera. Fiind somat de către colaboratorii de poliție să stopeze, inculpatul Apavaloae Gheorghe avînd scopul de a curma viața colaboratorilor de poliție, a efectuat cîteva împușcături în direcția colaboratorului de poliție Țîra Ion Ilie, dintr-o armă de foc (armă de vînătoare cu țeava lisă), însă din cauze independente de voința lui, acestea nu și-a produs efectul.

3. Nefiind de acord cu sentința nominalizată, împotriva acesteia au declarat apeluri:

➤ avocatul Aliona Tufan în numele inculpatului Apavaloae Gheorghe, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Apavaloae Gheorghe să fie achitat pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

➤ inculpatul Apavaloae Gheorghe, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie achitat pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de acesta.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, la momentul comiterii infracțiunii se afla în s. Floreni, r-nul Anenii Noi, fapt care poate fi confirmat de către martorii oculari Baci Nicolae, David Andrei. A menționat că careva amprente și bunuri sustrase nu au fost depistate la efectuarea percheziției la domiciliul său.

➤ avocatul Eni Artiom în numele inculpatului Apavaloae Gheorghe, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Apavaloae Gheorghe să fie achitat pe motiv că, fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- nu pot fi puse la baza hotărârii judecătorești raportul de sesizare a OUP din 15.11.2011, plîngerea părții vătămate Zlotea Vitalie din 20.11.2012 care nu constituie mijloc de probă în sensul art. 93 CPP;

- la materialele cauzei penale există și alte probe în favoarea inculpatului, care sunt relevante la caz, dar care nu au fost cercetate în prima instanță, și anume, procesul-verbal de percheziție la domiciliul lui Apavaloae Gheorghe, raportul de expertiză dactiloscopica nr. 677 din 21.12.2012;

- cu referire la acuzația adusă lui Apavaloae Gheorghe în partea ce ține de săvârșirea tâlhăriei, partea acuzării nu a prezentat probe concludente și utile care ar dovedi că aceasta a fost săvârșită de către Apavaloae Gheorghe. Din conținutul declarațiilor părților vătămate Zlotea Vitalie, martorilor Pantilii Serghei și Ivanov Irina nu rezultă expres că, atacul tâlhăresc a fost săvârșit de către Apavaloae Gheorghe;

- prima instanță, la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului Apavaloae Gheorghe nu a apreciat în mod corespunzător încălcările drepturilor celui din urmă, care au fost constatate la etapa urmăririi penale și care potrivit prevederilor art. 385 alin. (4) Cod procedură penală, urma să reducă pedeapsa inculpatului, drept recompensă pentru aceste încălcări;

➤ inculpatul Marandici Oleg, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie achitat pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de acesta. În motivarea cerințelor sale a invocat că la baza învinuirii acuzarea se axează pe declarațiile părții vătămate, a unui martor care nu s-a prezentat în ședința de judecată, precum și raportul de expertiză medico-legală care se referă la alte persoane. La fel, a mai indicat că declarațiile inculpatului de recunoaștere a vinovăției depuse în calitate de bănuit și care au fost obținute prin aplicarea constrîngerii fizice și psihice nu sunt confirmate de materialele cauzei și sunt în contradicție cu acestea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, apelurile declarate au fost admise, casată parțial sentința, în latura penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri în acea parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Pedeapsa stabilită lui Marandici Oleg Ivan în baza art.188 alin.(2), lit. b), c), d), e), f) Cod penal cu închisoare pe un termen de 9 (nouă) ani, potrivit art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, pentru constatarea tergiversării în vederea examinării circumstanțelor maltratării declarate a inculpatului i se reduce, stabilindu-i-se o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 8 (opt) ani și 10 (zece) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. art. 85 alin. (1), 87 Cod penal, la pedeapsa stabilită i s-a adăugat parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 01.10.2012, stabilindu-i-se o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 8 (opt) ani și 11 (unsprezece) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Pedeapsa stabilită lui Apavaloae Gheorghe Ilie în baza art. 188 alin. (2), lit. b), c), d), e), f) Cod penal cu închisoare pe un termen de 9 (nouă) ani, potrivit art. 385 alin. (4) Cod de

procedură penală, pentru constatarea tergiversării în vederea examinării circumstanțelor maltratării declarate a inculpatului i se reduce, stabilindu-i-se o pedeapsă cu închisoare pe termen de 8 (opt) ani și 10 (zece) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit o pedeapsă definitivă cu închisoare pe termen de 20 (douăzeci) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

5. Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a subliniat că circumstanțele de fapt, reținute pe cauză de către prima instanță concordă cu tot ansamblul de probe administrate, care au primit o apreciere la justa lor valoare, stabilind astfel toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate prin actul de învinuire.

Totodată, instanța de apel a menționat că conform art. 385 alin. (4) Cod procedură penală, dacă în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, precum și s-a stabilit din vina cui au fost comise aceste încălcări, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări. În acest context, ținând cont de criteriile stabilite în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care prevăd o reacție promptă a autorităților prin investigația alegațiilor de rele tratamente precum și de efectuare a urmăririi penale, atestând faptul că, în prezenta cauza penală a fost constatat încălcarea termenului rezonabil de efectuare a urmăririi penale, precum și încălcarea termenului rezonabil la examinarea circumstanțelor maltratării declarate a inculpaților Apavaloae Gheorghe și Marandici Oleg, instanța de apel a considerat oportun de a aplica prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală în privința inculpaților Apavaloae Gheorghe și Marandici Oleg, pentru constatarea tergiversării în vederea examinării circumstanțelor maltratării acestora.

În ceea ce privește soluționarea acțiunii civile de către prima instanță prin care s-a încasat de la inculpații Marandici Oleg și Apavaloae Gheorghe în beneficiul părții vătămate Zlotea Vitalie paguba materială în mărime de 15000 lei, instanța de apel, făcând referire la prevederile art. art. 219, 225 Cod de procedură penală, art. art. 1422, 1423 Cod Civil a constatat că prima instanță a soluționat corect acțiunea civilă înaintată în procesul penal de către partea vătămată Zlotea Vitalie, iar careva temeieri de a interveni în legalitatea sentinței sub aspectul soluționării acțiunii civile, nu au fost constatate.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

➤ inculpatul Apavaloae Gheroghe, care fără a invoca vreun temei pentru recurs din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința sa, susținând că pe cauza dată nu sunt probe care ar dovedi vinovăția sa în comiterea faptei incriminate, mai mult de atât, la efectuarea percheziției la domiciliul său nu au fost depistați banii sustrași. La fel, susține că partea vătămată inițial a indicat că suma de bani sustrasă constituia 100 lei, iar apoi a indicat că această sumă constituie 15 000 lei;

➤ inculpatul Marandici Oleg, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, afirmând că învinuirea înaintată în privința sa este bazată probe

neconcludente și inadmisibile, deoarece nici un martor nu l-a văzut la fața locului în seara comiterii infracțiunii. Consideră ilegal cuantumul prejudiciului material solicitat, care inițial constituia 100 lei, iar ulterior 15 000 lei;

➤ avocatul Eni Artiom în numele inculpatului Apavaloae Gheorghe, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că fapta nu a fost comisă de acesta.

Pentru a argumenta recursul declarat, recurentul a formulat următoarele motive:

- instanța de apel urma în dispozitivul deciziei să se pronunțe inclusiv și asupra vinovăției lui Apavaloae Gheorghe în săvârșirea infracțiunilor incriminate. Or, la caz instanța de apel în dispozitivul deciziei adoptate s-a limitat doar la aspecte ce țin de categoria și mărimea pedepsei aplicate, precum și chestiunile prevăzute de art. 39 CPP, fără a trece în dispozitiv constatarea că inculpatul Apavaloae Gheorghe este vinovat de săvârșirea infracțiunilor cuprinse în actul de acuzare;

- consideră că instanța de apel a încălcat prevederile art. 101 alin. (1) din CPP potrivit cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei. iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Din esența acestei norme rezultă că probele care dovedesc circumstanțele ce urmează a fi constatate în speță de către instanța de judecată, nu trebuie să se contrazică sau să se excludă reciproc;

- susține că la soluționarea acțiunii civile instanța de apel s-a călăuzit doar de declarațiile părții vătămate Zlotea Vitalie, fără ca cuantumul prejudiciului material să fie probat.

7. Pe marginea recursurilor a prezentat referință procurorul de nivelul Curții Supreme de Justiție, care a solicitat respingerea acestora cu menținerea deciziei.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Referitor la recursul declarat de inculpatul Apavaloae Gheorghe, instanța de recurs constată că recurentul contestă vinovăția sa prin prisma probelor administrate, cercetate și verificate de către instanțele de fond, considerând că la materialele cauzei nu au fost administrate suficiente probe care să dovedească vinovăția sa.

Analizând conținutul deciziei instanței de apel, instanța de recurs constată că alegațiile recurentului privitoare la nevinovăția sa sunt neîntemeiate și contravin ansamblului de probe administrate în cauză, îndeosebi prin următoarele probe directe și concludente: declarațiile părții vătămate Zlotea Ion, care a declarat că anume Apavaloae Gheorghe a fost persoana identificată în seara comiterii infracțiunii, precum și prin faptul că automobilul de marca BMW depistat, și asupra căruia s-a ajuns la concluzia că ar fi avut legătură directă cu infracțiunea de tâlhărie, aparținea nepotului inculpatului, Puica Ivan (f.d. 98-100, vol. V); declarațiile

martorilor Nichitici Alexandru și Cușnir Leonid, care la fel au susținut că în seara comiterii infracțiunii persoana reținută și identificată este Apavaloae Gheorghe (f.d. 101-104, vol. V); raportul de expertiză chimică nr. 073-074 din 31.01.2013 prin care s-a constatat că pantoful stîng, ridicat de la cet. Apavaloae Gheorghe sunt stratificări de culoare sură cu nuanță cafenie. Stratificările de sol, depistate și cercetate de pe pantoful stîng a cet. Apavaloae Gheorghe prezentat la expertiză și mostrele de sol, ridicate din salonul nr. 1 și nr. 2 din localul SRL „La Zlotea” au apartenență comună de gen și grup (f.d. 176-186, vol. II); procesul-verbal de percheziție corporală din 15.11.2012 potrivit căruia la Apavaloae Gheorghe au fost ridicate 5 cartușe cu calibru 16 mm (f.d. 65, vol. III).

Astfel, Colegiul penal conchide că, instanțele de fond au cercetat toate probele administrate, au audiat inculpații, părțile vătămate, martorii, au cercetat actele cauzei și, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor acumulate pe cauză și, care în ansamblul lor au confirmat pe deplin vinovăția lui Apavaloae Gheorghe în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) și art. 27, 145 alin. (2) lit. h) Cod penal, iar încadrarea juridică a acțiunilor sale este una justă și corectă.

Totodată, la argumentul prin care recurentul afirmă că în urma efectuării percheziției la domiciliul său nu au fost depistate și ridicate careva obiecte, instanța de recurs punctează că probele administrate, cercetate și verificate în instanțele de fond sunt suficiente pentru a înlătura dubiul judiciar privind vinovăția inculpatului, iar invocarea unei probe nu poate fi reținută în stabilirea nevinovăției inculpatului, ba mai mult, aceasta nu poate răsturna un întreg ansamblu de probe care coroborează între ele și stabilesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea faptelor incriminate prin rechizitoriu.

Ce ține de argumentul privind mărimea prejudiciului cauzat, prin care se susține că partea vătămată inițial ar fi declarat o valoare totală de 100 lei, iar ulterior 15 000 lei, instanța de recurs atestă că asupra acestui aspect instanța de apel s-a expus în decizia adoptată prin următoarele considerente: *„În ceea ce privește critica avocatului Eni Artiom, referitor la faptul că, nu a fost prezentată nicio probă care să dovedească cuantumul prejudiciului cauzat părții vătămate Zlotea Vitalie, în sumă de 15 000 lei și, respectiv, constituie daună în proporții considerabile în sensul lit. f), alin. (2) art. 188 Cod Penal, Colegiul Penal o găsește neîntemeiată, iar în acest sens va indica că, partea vătămată Zlotea Vitalie de la bun început a indicat suma care a fost sustrasă în seara zilei de 15 noiembrie 2012, în cuantum de 15 000 lei, fapt confirmat prin procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 20 noiembrie 2012 (partea vătămată Zlotea Vitalie a indicat că, a fost sustrasă suma de 15 000 lei din biroul de serviciu, care îi aparțineau) (f.d. 40, vol. I), procesul-verbal de audiere a părții vătămate Zlotea Vitalie din 20 noiembrie 2012 (la fel, partea vătămată Zlotea Vitalie a indicat că, au fost sustrași bani în sumă de 15 000 lei din biroul de serviciu din localul „La Zlotea”) (f.d. 42-43, vol. I), prin cererea părții vătămate Zlotea Vitalie adresată ofițerului de urmărire penală a CPs Botanica prin care a solicitat să fie recunoscut în calitate de parte vătămată și parte civilă pe faptul cauzării unei daune materiale în sumă de 15 000 lei (f.d. 44, vol. I), declarațiile părții vătămate Zlotea Vitalie date în cadrul instanței de fond prin care a menționat că din local a fost sustrasă suma de 15000 lei din biroul de serviciu (f.d. 99, vol. V), declarații care au fost susținute și în cadrul ședinței de*

judecată în instanța de apel.” (f.d. 102, vol.VI). Așadar, ținând cont că motivul dat a fost invocat și în apel, asupra căruia instanța de apel s-a expus pe deplin și argumentat, Colegiul penal consideră că nu este necesar de a reveni repetat asupra argumentului dat.

Cu referire la recursul declarat de către inculpatul Marandici Oleg, instanța de recurs menționează că nevinovăția inculpatului este una pur declarativă, întrucât asupra vinovăției inculpatului instanța de apel s-a expus în decizia adoptată, menționând că criticile acestuia sunt neîntemeiate, deoarece prin procesul-verbal de audiere a bănuitului din 24 noiembrie 2012 se atestă că ultimul recunoaște bănuiala ce i se incriminează (f.d. 6, vol. III), mai mult de atât poziția inculpatului Marandici O. vine în contradicție și cu alte probe administrate la cauza penală, care coroborează reciproc și dovedesc vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii de tâlhărie.

În privința argumentului ce vizează cuantumul prejudiciului material solicitat de către partea vătămată Zlotea Vitalie, care inițial constituia 100 lei, iar ulterior 15 000 lei, Colegiul penal s-a expus mai sus în prezenta decizie, la motivarea recursului inculpatului Apavaloae Gheorghe, și din acest considerent nu se va expune repetat asupra aceleiași alegații.

Cît privește recursul declarat de către avocatul Eni Artiom în numele inculpatului Apavaloae Gheorghe, referitor la critica prin care se afirmă că instanța de apel a admis o eroare de drept în dispozitivul deciziei prin neconstatarea vinovăției inculpatului Apavaloae Gheorghe de săvârșirea infracțiunilor cuprinse în actul de acuzare, ignorându-se prevederile art. 395 alin. (2) pct. 2 Cod de procedură penală, conform cărora în dispozitivul deciziei, instanța de apel trebuia să reflecte constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța de recurs conchide că argumentul dat nu poate constitui temei de casare a deciziei, deoarece lecturînd dispozitivul deciziei contestate, instanța de apel a menționat că se casează sentința primei instanțe doar parțial. Totodată, în partea constatatoare a deciziei instanța de apel a constatat și a argumentat, ca fiind dovedită vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate, de aici rezultînd că instanța de apel nu a intervenit în dispozițiile sentinței ce vizează vinovăția inculpaților, considerîndu-le legale și întemeiate.

Un alt argument invocat de către recurent ține de modalitatea de apreciere a probelor prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, pe care o consideră incorectă și necorespunzătoare materialului probator administrat pe cauză. La acest capitol, instanța de recurs reamintește că pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond, privind aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decît cel pe care îl propune partea apărării, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, și prin urmare, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Colegiul penal respinge ca nefondată și critica potrivit căreia recurentul susține că la soluționarea acțiunii civile instanța de apel s-a călăuzit doar de declarațiile părții vătămate Zlotea Vitalie, fără ca cuantumul prejudiciului material să fie probat. Or, în sensul prevederilor art. 93 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, declarațiile părții vătămate și părții civile constituie probe, care în prezenta cauză penală, servesc la constatarea comiterii infracțiunii, dar și la mărirea prejudiciului material cauzat părții vătămate Zlotea Vitalie, care se concretizează prin suma de 15 000 lei, sustrasă din localul SRL „La Zlotea”, care se afla în biroul acestuia, într-un caiet de matematică fără inscripții. Mai mult de atât, declarațiile părții vătămate au fost consecvente pe tot parcursul examinării cauzei, fără a fi modificată suma de bani sustrasă (f.d. 43 (verso), vol. I; f.d. 99 (verso), vol. V; f.d. 14, vol. VI).

Astfel, instanța de recurs conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale prescrise la art. 414-419 Cod de procedură penală, nefiind constatate prezența cărorva erori de ordin procedural sau material, ce ar genera casarea deciziei recurate sub aspectele invocate, aceasta fiind în strictă corespundere cu prevederile legale, absolut necesare unei juste soluționări a cauzei penale.

9. În corespundere cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Apavaloae Gheorghe, de inculpatul Marandici Oleg și de avocatul Eni Artiom în numele inculpatului Apavaloae Gheorghe împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui **Apavaloae Gheorghe Ilie și Marandici Oleg Ivan**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 iunie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru